

и съ орловы нокте да распорѣтъ корема мѣ,
да види, рече съ очи си свои-тѣ чрѣва; а
мѣченикѣ-тѣ дѣмаше: *сърдце мое и плѣтъ моя*
възрадова ся о Бозѣ живѣ.

А Стратоникѣ бѣше тѣмничный стража-
ринѣ, кой-то като глѣдаше пріѣтеля си
Брмила, мѣченѣ безчеловѣчно, начала да пла-
че: а нѣкон си наоколо го съглѣдахъ и о-
баждатѣ на царѣ дѣмашѣ, че Стратоникѣ
наавно сѣ показѣ да е учѣстникѣ на Хри-
стіанско-то заклѣженіе, и че е дрѣгарѣ на
Брмила. Зато битѣ и мѣченѣ, най-сѣтнѣ
хрѣрлени двама-та съ Брмила въ Истрѣ,
удавихъ сѣ въ дѣлбочины-тѣ на рѣкѣ-тѣ,
дѣто и двама-та пріахъ мѣченически вѣн-
ци. На третій день тѣлеса-та имѣ сѣ най-
дохъ исхвърлени на брѣга, отдѣто вѣрни-
тѣ гы прибрахъ и погрѣкохъ надалечь отъ
града Сингидонѣ, двама-та въ единѣ гробѣ,
за да имѣ бѣде обща слава на небѣ-то.
чрѣзъ благодать-тѣ Господа нашего Іисуса,
